

Ο περί της Σύμβασης περί Περιορισμού της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις του 1976 και του Πρωτοκόλλου του 1996 που τροποποιεί την εν λόγω Σύμβαση (Κυρωτικός) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2005 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 20(ΠΙ) του 2005

**ΝΟΜΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ
ΓΙΑ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 1976 ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ 1996 ΠΟΥ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΙ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΟΡΙΣΜΕΝΑ
ΣΥΝΑΦΗ ΘΕΜΑΤΑ**

Προοίμιο

ΕΠΕΙΔΗ τη 19η Νοεμβρίου 1976 υπογράφηκε στο Λονδίνο η Σύμβαση περί Περιορισμού της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 1986,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ στο άρθρο 16 της Σύμβασης προβλέπεται ότι θα επιτρέπεται σε Κράτος που δεν υπέγραψε αρχικά τη Σύμβαση να προσχωρήσει σε αυτή οποτεδήποτε μετά την 31η Δεκεμβρίου 1977, με την κατάθεση γραπτής δήλωσης στο Γενικό Γραμματέα του Διακυβερνητικού Ναυτιλιακού Συμβουλευτικού Οργανισμού,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ τη 2α Μαΐου 1996 υπογράφηκε στο Λονδίνο το Πρωτόκολλο του 1996 το οποίο τροποποιεί τη Σύμβαση περί Περιορισμού της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις του 1976,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ η παράγραφος (1) του Άρθρου 18 της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο του 1996, επιτρέπει την προσχώρηση υπό τις καθορισμένες στην εν λόγω παράγραφο επιφυλάξεις,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Υπουργικό Συμβούλιο, με την υπ' αριθμό 61.245 και ημερομηνία 1.12.2004 Απόφασή του, αποφάσισε όπως η Κυπριακή Δημοκρατία προσχωρήσει στη Σύμβαση και στο Πρωτόκολλο του 1996,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης περί Περιορισμού της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις του 1976 και του Πρωτοκόλλου του 1996 που τροποποιεί τη εν λόγω Σύμβαση (Κυρωτικός) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2005.

Ερμηνεία.

2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια –

«Δημοκρατία» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία·

«Πρωτόκολλο του 1996» σημαίνει το Πρωτόκολλο που υπογράφηκε στο Λονδίνο την 2α Μαΐου 1996 και που τροποποιεί τη Σύμβαση·

«Σύμβαση» σημαίνει -

(α) για τους σκοπούς της άρθρου 3, τη Σύμβαση περί Περιορισμού της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις, που υπογράφηκε στο Λονδίνο τη 19η Νοεμβρίου 1976, και

(β) για τους σκοπούς των λοιπών άρθρων του παρόντος Νόμου, την προαναφερόμενη Σύμβαση όπως τροποποιείται από το Πρωτόκολλο.

(2) Όροι που χρησιμοποιούνται στον παρόντα Νόμο χωρίς να ερμηνεύονται έχουν την έννοια που αποδίδει στους ίδιους όρους η Σύμβαση και το Πρωτόκολλο του 1996.

Κύρωση.

3.-(1) Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση και το Πρωτόκολλο του 1996, τα πρωτότυπα κείμενα των οποίων παρατίθενται στην αγγλική γλώσσα στο Μέρος I του Πίνακα και σε μετάφραση στην ελληνική γλώσσα στο Μέρος II του Πίνακα.

Πίνακας.

(2) Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των κειμένων του Μέρους I και εκείνων του Μέρους II, υπερισχύουν τα κείμενα που παρατίθενται στο Μέρος I του Πίνακα.

Πίνακας.

Περιορισμός
του πεδίου
εφαρμογής
του παρόντος
Νόμου.

4. Κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο (1) του Άρθρου 18 της Σύμβασης, ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται σε σχέση με απαιτήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής -

(α) της Διεθνούς Σύμβασης για την Αστική Ευθύνη και Αποζημιώσεις για Ζημιά σε σχέση με την Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών του 1996, η οποία κυρώθηκε διά του περί της Διεθνούς Συμβάσεως περί Αστικής Ευθύνης και Αποζημίωσης για Ζημιά σε σχέση με την Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών του 1996 (Κυρωτικού) και περί Συναφών Θεμάτων Νόμου του 2004, και

21(III)/2004.

(β) οποιασδήποτε κυρωμένης από τη Δημοκρατία τροποποίησης ή πρωτοκόλλου της Σύμβασης η οποία αναφέρεται στην παράγραφο (α).

Απαιτήσεις για
βλάβη σε
λιμενικά έργα,
νηοδόχους ή
βοηθήματα στη
ναυσιπλοΐα.

5. Κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο (3) του Άρθρου 6 της Σύμβασης, οι απαιτήσεις για βλάβη σε λιμενικά έργα, νηοδόχους ή βοηθήματα στη ναυσιπλοΐα, η οποία βλάβη λαμβάνει χώρα στη Δημοκρατία, ικανοποιούνται κατά προτίμηση έναντι των άλλων απαιτήσεων οι οποίες εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 1(β) του ίδιου Άρθρου, αλλά με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων σχετικά με τις απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο (2) του ίδιου Άρθρου.

Σύσταση ταμείου
περιορισμού της
ευθύνης.

6.-(1) Πρόσωπο που επιθυμεί να συστήσει ταμείο περιορισμού της ευθύνης, κατά τα προβλεπόμενα στο Άρθρο 11 της Σύμβασης, δύναται να συστήσει τέτοιο ταμείο στο Ανώτατο Δικαστήριο, ύστερα από αίτηση την οποία υποβάλλει στο εν λόγω Δικαστήριο.

(2) Σε περίπτωση που πρόσωπο επιθυμεί να συστήσει ταμείο

περιορισμού της ευθύνης μέσω της κατάθεσης τραπεζικής εγγύησης στο Ανώτατο Δικαστήριο, το εν λόγω Δικαστήριο αποφασίζει τα χαρακτηριστικά και τους όρους που πρέπει να πληρεί αυτή η εγγύηση.

Δικαίωμα
υποκατάστασης.

7. Κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο (3) του Άρθρου 12 της Σύμβασης, κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου δύνανται να προβλέπουν περί της χορήγησης και άσκησης του δικαιώματος της υποκατάστασης σε πρόσωπα πέραν αυτών που έχουν το εν λόγω δικαίωμα δυνάμει της παραγράφου (2) του ίδιου Άρθρου.

Έκδοση
κανονισμών.

8.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να εκδίδει κανονισμούς προς ρύθμιση οποιουδήποτε θέματος το οποίο κατά τον παρόντα Νόμο, τη Σύμβαση ή το Πρωτόκολλο του 1996 χρειάζεται ή είναι δεκτικό καθορισμού.

(2) Χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα του εδαφίου (1), οι κανονισμοί δύνανται να προβλέπουν και ρυθμίζουν για οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

- (α) το σύστημα περιορισμού της ευθύνης το οποίο εφαρμόζεται για πλοία χωρητικότητας μικρότερης των 300 κόνων·
- (β) το σύστημα περιορισμού της ευθύνης το οποίο εφαρμόζεται για απαιτήσεις που εγείρονται από πολίτες της Δημοκρατίας και στρέφονται κατά πολιτών της Δημοκρατίας, χωρίς να εμπλέκονται με οποιοδήποτε τρόπο αλλοδαπά συμφέροντα·
- (γ) το σύστημα περιορισμού της ευθύνης το οποίο εφαρμόζεται σε απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη επιβατών πλοίου κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο (3) του Άρθρου 15 της Σύμβασης·

(δ) το σύστημα περιορισμού της ευθύνης το οποίο εφαρμόζεται για πλοία που απασχολούνται σε εργασίες εξόρυξης, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο (4) του Άρθρου 15 της Σύμβασης.

(3) Κατά τα προβλεπόμενα στο Άρθρο 15 της Σύμβασης, οι κανονισμοί που προβλέπονται στο εδάφιο (2) μπορούν να τροποποιούν τις διατάξεις της Σύμβασης για τους σκοπούς τους.

(4) Οι κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου τίθενται σε ισχύ κατά την ημερομηνία δημοσίευσής τους στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, εκτός αν προβλέπεται σε αυτούς διαφορετικά.

(5) Η έκδοση κανονισμών δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή του παρόντος Νόμου.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 3)

MEPOZ I

CONVENTION ON LIMITATION OF LIABILITY
FOR MARITIME CLAIMS, 1976

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

HAVING RECOGNIZED the desirability of determining by agreement certain uniform rules relating to the limitation of liability for maritime claims,

HAVE DECIDED to conclude a Convention for this purpose and have thereto agreed as follows:

CHAPTER I. THE RIGHT OF LIMITATION

Article 1

Persons entitled to limit liability

1. Shipowners and salvors, as hereinafter defined, may limit their liability in accordance with the rules of this Convention for claims set out in Article 2.
2. The term "shipowner" shall mean the owner, charterer, manager and operator of a seagoing ship.
3. Salvor shall mean any person rendering services in direct connexion with salvage operations. Salvage operations shall also include operations referred to in Article 2, paragraph 1(d), (e) and (f).
4. If any claims set out in Article 2 are made against any person for whose act, neglect or default the shipowner or salvor is responsible, such person shall be entitled to avail himself of the limitation of liability provided for in this Convention.
5. In this Convention the liability of a shipowner shall include liability in an action brought against the vessel herself.
6. An insurer of liability for claims subject to limitation in accordance with the rules of this Convention shall be entitled to the benefits of this Convention to the same extent as the assured himself.
7. The act of invoking limitation of liability shall not constitute an admission of liability.

Article 2

Claims subject to limitation

1. Subject to Articles 3 and 4 the following claims, whatever the basis of liability may be, shall be subject to limitation of liability:

- (a) claims in respect of loss of life or personal injury or loss of or damage to property (including damage to harbour works, basins and waterways and aids to navigation), occurring on board or in direct connexion with the operation of the ship or with salvage operations, and consequential loss resulting therefrom;
 - (b) claims in respect of loss resulting from delay in the carriage by sea of cargo, passengers or their luggage;
 - (c) claims in respect of other loss resulting from infringement of rights other than contractual rights, occurring in direct connexion with the operation of the ship or salvage operations;
 - (d) claims in respect of the raising, removal, destruction or the rendering harmless of a ship which is sunk, wrecked, stranded or abandoned, including anything that is or has been on board such ship;
 - (e) claims in respect of the removal, destruction or the rendering harmless of the cargo of the ship;
 - (f) claims of a person other than the person liable in respect of measures taken in order to avert or minimize loss for which the person liable may limit his liability in accordance with this Convention, and further loss caused by such measures.
2. Claims set out in paragraph 1 shall be subject to limitation of liability even if brought by way of recourse or for indemnity under a contract or otherwise. However, claims set out under paragraph 1(d), (e) and (f) shall not be subject to limitation of liability to the extent that they relate to remuneration under a contract with the person liable.

Article 3

Claims excepted from limitation

The rules of this Convention shall not apply to:

- (a) claims for salvage or contribution in general average;
- (b) claims for oil pollution damage within the meaning of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, dated 29 November 1969 or of any amendment or Protocol thereto which is in force;
- (c) claims subject to any international convention or national legislation governing or prohibiting limitation of liability for nuclear damage;
- (d) claims against the shipowner of a nuclear ship for nuclear damage;
- (e) claims by servants of the shipowner or salvor whose duties are connected with the ship or the salvage operations, including claims of their heirs, dependants or other persons entitled to make such claims, if under the law governing the contract of service between the shipowner or salvor and such servants the shipowner or salvor is not entitled to limit his liability in respect of such claims, or if he is by such law only permitted to limit his liability to an amount greater than that provided for in Article 6.

Article 4*Conduct barring limitation*

A person liable shall not be entitled to limit his liability if it is proved that the loss resulted from his personal act or omission, committed with the intent to cause such loss, or recklessly and with knowledge that such loss would probably result.

Article 5*Counterclaims*

Where a person entitled to limitation of liability under the rules of this Convention has a claim against the claimant arising out of the same occurrence, their respective claims shall be set off against each other and the provisions of this Convention shall only apply to the balance, if any.

CHAPTER II. LIMITS OF LIABILITY**Article 6***The general limits*

1. The limits of liability for claims other than those mentioned in Article 7, arising on any distinct occasion, shall be calculated as follows:

- (a) in respect of claims for loss of life or personal injury,
 - (i) 333,000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,
 - (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):
 - for each ton from 501 to 3,000 tons, 500 Units of Account;
 - for each ton from 3,001 to 30,000 tons, 333 Units of Account;
 - for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 250 Units of Account; and
 - for each ton in excess of 70,000 tons, 167 Units of Account,
- (b) in respect of any other claims,
 - (i) 167,000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,
 - (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof the following amount in addition to that mentioned in (i):
 - for each ton from 501 to 30,000 tons, 167 Units of Account;
 - for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 125 Units of Account; and
 - for each ton in excess of 70,000 tons, 83 Units of Account.

2. Where the amount calculated in accordance with paragraph 1(a) is insufficient to pay the claims mentioned therein in full, the amount calculated in accordance with paragraph 1(b) shall be available for payment of the unpaid balance of claims under paragraph 1(a) and such unpaid balance shall rank rateably with claims mentioned under paragraph 1(b).

3. However, without prejudice to the right of claims for loss of life or personal injury according to paragraph 2, a State Party may provide in its national law that claims in respect of damage to harbour works, basins and waterways and aids to navigation shall have such priority over other claims under paragraph 1(b) as is provided by that law.

4. The limits of liability for any salvor not operating from any ship or for any salvor operating solely on the ship to, or in respect of which he is rendering salvage services, shall be calculated according to a tonnage of 1,500 tons.

5. For the purpose of this Convention the ship's tonnage shall be the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement rules contained in Annex I of the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969.

Article 7

The limit for passenger claims

1. In respect of claims arising on any distinct occasion for loss of life or personal injury to passengers of a ship, the limit of liability of the shipowner thereof shall be an amount of 46,666 Units of Account multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to the ship's certificate, but not exceeding 25 million Units of Account.

2. For the purpose of this Article "claims for loss of life or personal injury to passengers of a ship" shall mean any such claims brought by or on behalf of any person carried in that ship:

- (a) under a contract of passenger carriage, or
- (b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods.

Article 8

Unit of Account

1. The Unit of Account referred to in Articles 6 and 7 is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Articles 6 and 7 shall be converted into the national currency of the State in which limitation is sought, according to the value of that currency at the date the limitation fund shall have been constituted, payment is made, or security is given which under the law of that State is equivalent to such payment. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect at the date in question for its operations and transactions. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State Party.

2. Nevertheless, those States which are not members of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 may, at the time of signature without reservation as to ratification, acceptance or approval or at the time of ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, declare that the limits of liability provided for in this Convention to be applied in their territories shall be fixed as follows:

- (a) in respect of Article 6, paragraph 1(a) at an amount of:
 - (i) 5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons;
 - (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):
 - for each ton from 501 to 3,000 tons, 7,500 monetary units;
 - for each ton from 3,001 to 30,000 tons, 5,000 monetary units;
 - for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 3,750 monetary units; and
 - for each ton in excess of 70,000 tons, 2,500 monetary units; and
- (b) in respect of Article 6, paragraph 1(b), at an amount of:
 - (i) 2.5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons;
 - (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):
 - for each ton from 501 to 30,000 tons, 2,500 monetary units;
 - for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 1,850 monetary units; and
 - for each ton in excess of 70,000 tons, 1,250 monetary units; and
- (c) in respect of Article 7, paragraph 1, at an amount of 700,000 monetary units multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to its certificate, but not exceeding 375 million monetary units.

Paragraphs 2 and 3 of Article 6 apply correspondingly to sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph.

3. The monetary unit referred to in paragraph 2 corresponds to sixty-five and a half milligrammes of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the amounts referred to in paragraph 2 into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

4. The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 1 and the conversion mentioned in paragraph 3 shall be made in such a manner as to express in the national currency of the State Party as far as possible the same real value for the amounts in Articles 6 and 7 as is expressed there in units of account. States Parties shall communicate to the depositary the manner of calculation pursuant to paragraph 1, or the result of the conversion in paragraph 3, as the case may be, at the time of the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or when depositing an instrument referred to in Article 16 and whenever there is a change in either.

Article 9*Aggregation of claims*

1. The limits of liability determined in accordance with Article 6 shall apply to the aggregate of all claims which arise on any distinct occasion:

- (a) against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or
- (b) against the shipowner of a ship rendering salvage services from that ship and the salvor or salvors operating from such ship and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or
- (c) against the salvor or salvors who are not operating from a ship or who are operating solely on the ship to, or in respect of which, the salvage services are rendered and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

2. The limits of liability determined in accordance with Article 7 shall apply to the aggregate of all claims subject thereto which may arise on any distinct occasion against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 in respect of the ship referred to in Article 7 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

Article 10*Limitation of liability without constitution
of a limitation fund*

1. Limitation of liability may be invoked notwithstanding that a limitation fund as mentioned in Article 11 has not been constituted. However, a State Party may provide in its national law that, where an action is brought in its Courts to enforce a claim subject to limitation, a person liable may only invoke the right to limit liability if a limitation fund has been constituted in accordance with the provisions of this Convention or is constituted when the right to limit liability is invoked.

2. If limitation of liability is invoked without the constitution of a limitation fund, the provisions of Article 12 shall apply correspondingly.

3. Questions of procedure arising under the rules of this Article shall be decided in accordance with the national law of the State Party in which action is brought.

CHAPTER III. THE LIMITATION FUND

Article 11

Constitution of the fund

1. Any person alleged to be liable may constitute a fund with the Court or other competent authority in any State Party in which legal proceedings are instituted in respect of claims subject to limitation. The fund shall be constituted in the sum of such of the amounts set out in Articles 6 and 7 as are applicable to claims for which that person may be liable, together with interest thereon from the date of the occurrence giving rise to the liability until the date of the constitution of the fund. Any fund thus constituted shall be available only for the payment of claims in respect of which limitation of liability can be invoked.
2. A fund may be constituted, either by depositing the sum, or by producing a guarantee acceptable under the legislation of the State Party where the fund is constituted and considered to be adequate by the Court or other competent authority.
3. A fund constituted by one of the persons mentioned in paragraph 1(a), (b) or (c) or paragraph 2 of Article 9 or his insurer shall be deemed constituted by all persons mentioned in paragraph 1(a), (b) or (c) or paragraph 2, respectively.

Article 12

Distribution of the fund

1. Subject to the provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of Article 6 and of Article 7, the fund shall be distributed among the claimants in proportion to their established claims against the fund.
2. If, before the fund is distributed, the person liable, or his insurer, has settled a claim against the fund such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.
3. The right of subrogation provided for in paragraph 2 may also be exercised by persons other than those therein mentioned in respect of any amount of compensation which they may have paid, but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.
4. Where the person liable or any other person establishes that he may be compelled to pay, at a later date, in whole or in part any such amount of compensation with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation pursuant to paragraphs 2 and 3 had the compensation been paid before the fund was distributed, the Court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

Article 13

Bar to other actions

1. Where a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any person having made a claim against the fund shall be barred from exercising any right in respect of such claim against any other assets of a person by or on behalf of whom the fund has been constituted.

2. After a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any ship or other property, belonging to a person on behalf of whom the fund has been constituted, which has been arrested or attached within the jurisdiction of a State Party for a claim which may be raised against the fund, or any security given, may be released by order of the Court or other competent authority of such State. However, such release shall always be ordered if the limitation fund has been constituted:

- (a) at the port where the occurrence took place, or, if it took place out of port, at the first port of call thereafter; or
- (b) at the port of disembarkation in respect of claims for loss of life or personal injury; or
- (c) at the port of discharge in respect of damage to cargo; or
- (d) in the State where the arrest is made.

3. The rules of paragraphs 1 and 2 shall apply only if the claimant may bring a claim against the limitation fund before the Court administering that fund and the fund is actually available and freely transferable in respect of that claim.

Article 14

Governing law

Subject to the provisions of this Chapter the rules relating to the constitution and distribution of a limitation fund, and all rules of procedure in connexion therewith, shall be governed by the law of the State Party in which the fund is constituted.

CHAPTER IV. SCOPE OF APPLICATION

Article 15

1. This Convention shall apply whenever any person referred to in Article 1 seeks to limit his liability before the Court of a State Party or seeks to procure the release of a ship or other property or the discharge of any security given within the jurisdiction of any such State. Nevertheless, each State Party may exclude wholly or partially from the application of this Convention any person referred to in Article 1 who at the time when the rules of this Convention are invoked before the Courts of that State does not have his habitual residence in a State Party or does not have his principal place of business in a State Party or any ship in relation to which the right of limitation is invoked or whose release is sought and which does not at the time specified above fly the flag of a State Party.

2. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to vessels which are:

- (a) according to the law of that State, ships intended for navigation on inland waterways;
- (b) ships of less than 300 tons.

A State Party which makes use of the option provided for in this paragraph shall inform the depositary of the limits of liability adopted in its national legislation or of the fact that there are none.

3. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to claims arising in cases in which interests of persons who are nationals of other States Parties are in no way involved.

4. The Courts of a State Party shall not apply this Convention to ships constructed for, or adapted to, and engaged in, drilling:

- (a) when that State has established under its national legislation a higher limit of liability than that otherwise provided for in Article 6; or
- (b) when that State has become party to an international convention regulating the system of liability in respect of such ships.

In a case to which sub-paragraph (a) applies that State Party shall inform the depositary accordingly.

5. This Convention shall not apply to:

- (a) air-cushion vehicles;
- (b) floating platforms constructed for the purpose of exploring or exploiting the natural resources of the sea-bed or the subsoil thereof.

CHAPTER V. FINAL CLAUSES

Article 16

Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as "the Organization") from 1 February 1977 until 31 December 1977 and shall thereafter remain open for accession.
2. All States may become parties to this Convention by:
 - (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
 - (c) accession.
3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization (hereinafter referred to as "the Secretary-General").

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following one year after the date on which twelve States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or signs without reservation as to ratification, acceptance or approval, in respect of this Convention after the requirements for entry into force have been met but prior to the date of entry into force, the ratification, acceptance, approval or accession or the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, shall take effect on the date of entry into force of the Convention or on the first day of the month following the ninetieth day after the date of the signature or the deposit of the instrument, whichever is the later date.
3. For any State which subsequently becomes a Party to this Convention, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of ninety days after the date when such State deposited its instrument.
4. In respect of the relations between States which ratify, accept, or approve this Convention or accede to it, this Convention shall replace and abrogate the International Convention relating to the Limitation of the Liability of Owners of Sea-going Ships, done at Brussels on 10 October 1957, and the International Convention for the Unification of certain Rules relating to the Limitation of Liability of the Owners of Sea-going Vessels, signed at Brussels on 25 August 1924.

Article 18

Reservations

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, reserve the right to exclude the application of Article 2 paragraph 1(d) and (e). No other reservations shall be admissible to the substantive provisions of this Convention.
2. Reservations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.
3. Any State which has made a reservation to this Convention may withdraw it at any time by means of a notification addressed to the Secretary-General. Such withdrawal shall take effect on the date the notification is received. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date the notification is received by the Secretary-General, the withdrawal shall take effect on such later date.

Article 19

Denunciation

1. This Convention may be denounced by a State Party at any time after one year from the date on which the Convention entered into force for that Party.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General.
3. Denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of one year after the date of deposit of the instrument, or after such longer period as may be specified in the instrument.

Article 20

Revision and amendment

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.
2. The Organization shall convene a Conference of the States Parties to this Convention for revising or amending it at the request of not less than one-third of the Parties.
3. After the date of the entry into force of an amendment to this Convention, any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited shall be deemed to apply to the Convention as amended, unless a contrary intention is expressed in the instrument.

Article 21*Revision of the limitation amounts and
of Unit of Account or monetary unit*

1. Notwithstanding the provisions of Article 20, a Conference only for the purposes of altering the amounts specified in Articles 6 and 7 and in Article 8, paragraph 2, or of substituting either or both of the Units defined in Article 8, paragraphs 1 and 2, by other units shall be convened by the Organization in accordance with paragraphs 2 and 3 of this Article. An alteration of the amounts shall be made only because of a significant change in their real value.
2. The Organization shall convene such a Conference at the request of not less than one fourth of the States Parties.
3. A decision to alter the amounts or to substitute the Units by other units of account shall be taken by a two-thirds majority of the States Parties present and voting in such Conference.
4. Any State depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession to the Convention, after entry into force of an amendment, shall apply the Convention as amended.

Article 22*Depositary*

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
 - (a) transmit certified true copies of this Convention to all States which were invited to attend the Conference on Limitation of Liability for Maritime Claims and to any other States which accede to this Convention;
 - (b) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:
 - (i) each new signature and each deposit of an instrument and any reservation thereto together with the date thereof;
 - (ii) the date of entry into force of this Convention or any amendment thereto;
 - (iii) any denunciation of this Convention and the date on which it takes effect;
 - (iv) any amendment adopted in conformity with Articles 20 or 21;
 - (v) any communication called for by any Article of this Convention.
3. Upon entry into force of this Convention, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 23

Languages

This Convention is established in a single original in the English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this nineteenth day of November one thousand nine hundred and seventy-six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Convention.

PROTOCOL OF 1996 TO AMEND THE CONVENTION ON LIMITATION
OF LIABILITY FOR MARITIME CLAIMS, 1976

THE PARTIES TO THE PRESENT PROTOCOL,

CONSIDERING that it is desirable to amend the Convention on Limitation of Liability for Maritime Claims, done at London on 19 November 1976, to provide for enhanced compensation and to establish a simplified procedure for updating the limitation amounts,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purposes of this Protocol:

1. "Convention" means the Convention on Limitation of Liability for Maritime Claims, 1976.
2. "Organization" means the International Maritime Organization.
3. "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

Article 3, subparagraph (a) of the Convention is replaced by the following text:

- (a) claims for salvage, including, if applicable, any claim for special compensation under article 14 of the International Convention on Salvage 1989, as amended, or contribution in general average;

Article 3

Article 6, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1. The limits of liability for claims other than those mentioned in article 7, arising on any distinct occasion, shall be calculated as follows:

- (a) in respect of claims for loss of life or personal injury,
- (i) 2 million Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 2,000 tons,
 - (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):
 - for each ton from 2,001 to 30,000 tons, 800 Units of Account;
 - for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 600 Units of Account; and
 - for each ton in excess of 70,000 tons, 400 Units of Account,
- (b) in respect of any other claims,
- (i) 1 million Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 2,000 tons,
 - (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):
 - for each ton from 2,001 to 30,000 tons, 400 Units of Account;
 - for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 300 Units of Account; and
 - for each ton in excess of 70,000 tons, 200 Units of Account.

Article 4

Article 7, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1. In respect of claims arising on any distinct occasion for loss of life or personal injury to passengers of a ship, the limit of liability of the shipowner thereof shall be an amount of 175,000 Units of Account multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to the ship's certificate.

Article 5

Article 8, paragraph 2 of the Convention is replaced by the following text:

2. Nevertheless, those States which are not members of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 may, at the time of signature without reservation as to ratification, acceptance or approval or at the time of ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, declare that the limits of liability provided for in this Convention to be applied in their territories shall be fixed as follows:

- (a) in respect of article 6, paragraph 1(a), at an amount of:
- (i) 30 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 2,000 tons;

- (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 2,001 to 30,000 tons, 12,000 monetary units;
 for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 9,000 monetary units; and
 for each ton in excess of 70,000 tons, 6,000 monetary units; and

- (b) in respect of article 6, paragraph 1(b), at an amount of:

- (i) 15 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 2,000 tons;

- (ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 2,001 to 30,000 tons, 6,000 monetary units;
 for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 4,500 monetary units; and
 for each ton in excess of 70,000 tons, 3,000 monetary units; and

- (c) in respect of article 7, paragraph 1, at an amount of 2,625,000 monetary units multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to its certificate.

Paragraphs 2 and 3 of article 6 apply correspondingly to subparagraphs (a) and (b) of this paragraph.

Article 6

The following text is added as paragraph *3bis* in article 15 of the Convention:

3bis Notwithstanding the limit of liability prescribed in paragraph 1 of article 7, a State Party may regulate by specific provisions of national law the system of liability to be applied to claims for loss of life or personal injury to passengers of a ship, provided that the limit of liability is not lower than that prescribed in paragraph 1 of article 7. A State Party which makes use of the option provided for in this paragraph shall inform the Secretary-General of the limits of liability adopted or of the fact that there are none.

Article 7

Article 18, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, or at any time thereafter, reserve the right:

- (a) to exclude the application of article 2, paragraphs 1(d) and (e);

- (b) to exclude claims for damage within the meaning of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 or of any amendment or protocol thereto.

No other reservations shall be admissible to the substantive provisions of this Convention.

Article 8

Amendment of limits

1. Upon the request of at least one half, but in no case less than six, of the States Parties to this Protocol, any proposal to amend the limits specified in article 6, paragraph 1, article 7, paragraph 1 and article 8, paragraph 2 of the Convention as amended by this Protocol shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all Contracting States.
2. Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Legal Committee of the Organization (the Legal Committee) for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.
3. All Contracting States to the Convention as amended by this Protocol, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.
4. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Contracting States to the Convention as amended by this Protocol present and voting in the Legal Committee expanded as provided for in paragraph 3, on condition that at least one half of the Contracting States to the Convention as amended by this Protocol shall be present at the time of voting.
5. When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents and, in particular, the amount of damage resulting therefrom, changes in the monetary values and the effect of the proposed amendment on the cost of insurance.
6.
 - (a) No amendment of the limits under this article may be considered less than five years from the date on which this Protocol was opened for signature not less than five years from the date of entry into force of a previous amendment under this article.
 - (b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as amended by this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from the date on which this Protocol was opened for signature.
 - (c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as amended by this Protocol multiplied by three.
7. Any amendment adopted in accordance with paragraph 4 shall be notified by the Organization to all Contracting States. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of eighteen months after the date of notification, unless within that period not less than one-fourth of the States that were Contracting States at the time of the adoption of the amendment have communicated to the Secretary-General that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

8. An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 7 shall enter into force eighteen months after its acceptance.

9. All Contracting States shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with paragraphs 1 and 2 of article 12 at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

10. When an amendment has been adopted but the eighteen-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a Contracting State during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a Contracting State after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 7. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.

Article 9

1. The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

2. A State which is Party to this Protocol but not a Party to the Convention shall be bound by the provisions of the Convention as amended by this Protocol in relation to other States Parties hereto, but shall not be bound by the provisions of the Convention in relation to States Parties only to the Convention.

3. The Convention as amended by this Protocol shall apply only to claims arising out of occurrences which take place after the entry into force for each State of this Protocol.

4. Nothing in this Protocol shall affect the obligations of a State which is a Party both to the Convention and to this Protocol with respect to a State which is a Party to the Convention but not a Party to this Protocol.

FINAL CLAUSES

Article 10

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 October 1996 to 30 September 1997 by all States.

2. Any State may express its consent to be bound by this Protocol by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to the Convention as amended by this Protocol shall be deemed to apply to the Convention so amended, as modified by such amendment.

Article 11

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force ninety days following the date on which ten States have expressed their consent to be bound by it.

2. For any State which expresses its consent to be bound by this Protocol after the conditions in paragraph 1 for entry into force have been met, this Protocol shall enter into force ninety days following the date of expression of such consent.

Article 12

Denunciation

1. This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the date on which it enters into force for that State Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General.

4. As between the States Parties to this Protocol, denunciation by any of them of the Convention in accordance with article 19 thereof shall not be construed in any way as a denunciation of the Convention as amended by this Protocol.

Article 13

Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a conference of Contracting States to this Protocol for revising or amending it at the request of not less than one-third of the Contracting States.

Article 14

Depositary

1. This Protocol and any amendments adopted under article 8 shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
 - (a) inform all States which have signed or acceded to this Protocol of:
 - (i) each new signature or deposit of an instrument together with the date thereof;
 - (ii) each declaration and communication under article 8, paragraph 2 of the Convention as amended by this Protocol, and article 8, paragraph 4 of the Convention;
 - (iii) the date of entry into force of this Protocol;
 - (iv) any proposal to amend limits which has been made in accordance with article 8, paragraph 1;
 - (v) any amendment which has been adopted in accordance with article 8, paragraph 4;
 - (vi) any amendment deemed to have been accepted under article 8, paragraph 7, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with paragraphs 8 and 9 of that article;
 - (vii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date of the deposit and the date on which it takes effect;
 - (b) transmit certified true copies of this Protocol to all Signatory States and to all States which accede to this Protocol.
3. As soon as this Protocol enters into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 15

Languages^s

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this second day of May one thousand nine hundred and ninety-six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΓΙΑ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ
1976

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ το ευκαίριο του καθορισμού κατόπιν συμφωνίας ορισμένων ομοιόμορφων κανόνων αναφορικά με τον περιορισμό της ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ τη σύναψη Συμβάσεως για το σκοπό αυτό και συμφώνησαν ως ακολούθως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ

Άρθρο 1. Πρόσωπα δικαιούμενα να περιορίσουν την ευθύνη

1. Οι πλοιοκτήτες και οι παρέχοντες υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής, όπως αυτοί καθορίζονται πιο κάτω, δύνανται να περιορίσουν την ευθύνη τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, για τις εκτιθέμενες στο Άρθρο 2 απαιτήσεις.

2. Ο όρος «πλοιοκτήτης» σημαίνει τον κύριο και το ναυλωτή θαλασσοπλοούντος πλοίου, καθώς και τον διαχειριζόμενο ή εκμεταλλευόμενο αυτό.

3. Πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής σημαίνει κάθε πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες που συνδέονται άμεσα με εργασία θαλάσσιας αρωγής. Οι εργασίες θαλάσσιας αρωγής θα περιλαμβάνουν και τις μνημονευόμενες στο Άρθρο 2, παράγραφος 1(δ), (ε) και (στ) εργασίες.

4. Εάν οποιαδήποτε από τις εκτιθέμενες στο Άρθρο 2 απαιτήσεις στρέφεται κατά οποιουδήποτε προσώπου, για πράξη ή παράλειψη του οποίου ευθύνεται ο πλοιοκτήτης ή ο παρέχων υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής, το πρόσωπο αυτό δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του κατά τα οριζόμενα στην παρούσα Σύμβαση.

5. Στην παρούσα Σύμβαση η ευθύνη του πλοιοκτήτη περιλαμβάνει και ευθύνη για απαίτηση που στρέφεται κατά του ίδιου του σκάφους.

6. Ο ασφαλιστής ευθύνης, για απαιτήσεις που υπόκεινται σε περιορισμό κατά τα οριζόμενα στην παρούσα Σύμβαση, δικαιούται να επωφεληθεί των διατάξεων της Σύμβασης αυτής, κατά την αυτή έκταση όπως και ο ασφαλιζόμενος.

7. Η επίκληση του δικαιώματος προς περιορισμό της ευθύνης δεν συνιστά παραδοχή της ευθύνης.

Άρθρο 2. Απαιτήσεις υποκείμενες σε περιορισμό

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 3 και 4, σε περιορισμό της ευθύνης υπόκεινται, ανεξάρτητα από τη βάση της ευθύνης, οι ακόλουθες απαιτήσεις:

(α) απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη ή για απώλεια ή βλάβη περιουσιακού αγαθού (περιλαμβανομένης και βλάβης σε λιμενικά έργα, νηοδόχους, πλωτές υδάτινες οδούς και βοηθήματα της ναυσιπλοΐας) που επισυμβαίνει επί του πλοίου ή τελεί σε άμεση συνάρτηση με την εκμετάλλευση του πλοίου ή τις εργασίες της θαλάσσιας αρωγής, και για κάθε επακόλουθη αυτών ζημιά·

(β) απαιτήσεις για ζημιά απορρέουσα από την καθυστέρηση στη θαλάσσια μεταφορά φορτίου, επιβατών ή των αποσκευών τους·

(γ) απαιτήσεις για άλλη ζημιά απορρέουσα από παραβίαση οποιουδήποτε μη συμβατικού δικαιώματος, που τελεί σε άμεση συνάρτηση με την εκμετάλλευση του πλοίου ή τις εργασίες της θαλάσσιας αρωγής·

(δ) απαιτήσεις σχετικά με την ανέλκυση, την απομάκρυνση, την καταστροφή ή την εξουδετέρωση επιβλαβών συνεπειών πλοίου, που έχει βυθιστεί, ναυαγήσει, προσαράξει ή εγκαταλειφθεί, περιλαμβανομένων και των επ' αυτού πραγμάτων·

(ε) απαιτήσεις σχετικές με τη μετακίνηση, καταστροφή ή την εξουδετέρωση επιβλαβών συνεπειών του φορτίου του πλοίου·

(στ) απαιτήσεις προσώπου άλλου από αυτόν που φέρει την ευθύνη, σχετικά με μέτρα που λήφθηκαν προς αποτροπή ή μείωση της ζημιάς, για την οποία ο φέρων την ευθύνη θα μπορούσε να περιορίσει την ευθύνη του κατά τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, καθώς και την περαιτέρω ζημιά που προκλήθηκε από τη λήψη των μέτρων αυτών.

2. Οι εκτιθέμενες στην παράγραφο 1 απαιτήσεις υπόκεινται σε περιορισμό της ευθύνης έστω και αν αποτελέσουν το αντικείμενο αγωγής για αποζημίωση δυνάμει συμβάσεως ή άλλως πως· εν τούτοις, οι εκτιθέμενες στην παράγραφο 1(δ), (ε) και (στ) απαιτήσεις δεν υπόκεινται σε περιορισμό της ευθύνης κατά την έκταση που αφορούν σε αμοιβή δυνάμει συμβάσεως που καταρτίστηκε με τον φέροντα την ευθύνη.

Άρθρο 3. Απαιτήσεις εξαιρούμενες από τον περιορισμό της ευθύνης
Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν εφαρμόζονται:

(α) επί απαιτήσεων για θαλάσσια αρωγή ή συνεισφορά σε κοινή αβαρία·

(β) επί απαιτήσεων για ζημιά από ρύπανση πετρελαίου, κατά την έννοια της Διεθνούς Σύμβασης περί Αστικής Ευθύνης για Ζημιά από Ρύπανση Πετρελαίου, της 29^{ης} Νοεμβρίου 1969 ή οποιασδήποτε τροποποιήσεων ή Πρωτοκόλλου αυτής, που τελεί σε ισχύ·

(γ) επί απαιτήσεων, που υπόκεινται στις διατάξεις οποιασδήποτε διεθνούς συμβάσεως ή εθνικής νομοθεσίας, που διέπει ή απαγορεύει τον περιορισμό της ευθύνης για πυρηνική ζημιά·

(δ) επί απαιτήσεων για πυρηνική ζημία που στρέφονται κατά του πλοιοκτήτη πυρηνικού πλοίου·

(ε) επί απαιτήσεων υπαλλήλων του πλοιοκτήτη ή του παρέχοντος υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής, που τα καθήκοντα τους συνδέονται με το πλοίο ή τις εργασίες της θαλάσσιας αρωγής, περιλαμβανομένων και των απαιτήσεων των κληρονόμων τους, των εξαρτωμένων από αυτούς προσώπων ή άλλων προσώπων που δικαιούνται να εγείρουν τις απαιτήσεις αυτές, εάν κατά το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση εργασίας μεταξύ του πλοιοκτήτη ή του παρέχοντος υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής και των υπαλλήλων αυτών δεν επιτρέπεται περιορισμός της ευθύνης για τις απαιτήσεις αυτές ή εάν κατά το δίκαιο αυτό επιτρέπεται μεν περιορισμός της ευθύνης αλλά για ποσό μεγαλύτερο από το προβλεπόμενο στο άρθρο 6.

Άρθρο 4. Λόγοι που αποκλείουν τον περιορισμό της ευθύνης

Ο φέρων την ευθύνη δεν δικαιούται σε περιορισμό της ευθύνης εάν αποδειχθεί ότι η ζημία απέρρευσε από πράξη ή παράλειψη του ίδιου και ότι αυτός ενήργησε ή παρέλειψε να ενεργήσει εκ προθέσεως ή απερίσκεπτα και εν επίγνωσει του ότι δυνατό να προκύψει η ζημία.

Άρθρο 5. Ανταπαιτήσεις

Σε περίπτωση που ο δικαιούμενος σε περιορισμό της ευθύνης έχει ανταπαίτηση κατά του προσώπου που έχει την απαίτηση, που απορρέει από το ίδιο περιστατικό, οι αντίστοιχες απαιτήσεις θα συμψηφίζονται και οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης θα εφαρμόζονται μόνον επί του τυχόν υπόλοιπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΟΡΙΑ ΕΥΘΥΝΗΣ

Άρθρο 6. Γενικά όρια

1. Τα όρια της ευθύνης για απαιτήσεις άλλες από τις μνημονευόμενες στο Άρθρο 7, που απορρέουν από ένα διακεκριμένο περιστατικό, υπολογίζονται ως ακολούθως:

- (α) αναφορικά με απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη
 - (i) 333.000 λογιστικές μονάδες για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 500 κόρων·
 - (ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, το ακόλουθο ποσό επιπλέον αυτού που μνημονεύεται στο (i):
 - για κάθε κόρο από 501 έως 3.000 κόρους, 500 λογιστικές μονάδες·
 - για κάθε κόρο από 3.001 έως 30.000 κόρους, 333 λογιστικές μονάδες·
 - για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 250 λογιστικές μονάδες·
 - για κάθε κόρο πέραν τον 70.000 κόρων, 167 λογιστικές μονάδες.
- (β) αναφορικά με οποιαδήποτε άλλη απαίτηση,
 - (i) 167.000 λογιστικές μονάδες για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 500 κόρων·

- (ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας το ακόλουθο ποσό επί πλέον αυτού που αναφέρεται στο (i):

για κάθε κόρο από 501 έως 30.000 κόρους, 167 λογιστικές μονάδες·

για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 125 λογιστικές μονάδες·

για κάθε κόρο πέραν των 70.000 κόρων, 83 λογιστικές μονάδες.

2. Σε περίπτωση που το υπολογιζόμενο κατά την παράγραφο 1(α) ποσό δεν επαρκεί για την πλήρη ικανοποίηση των μνημονευόμενων εις αυτή απαιτήσεων, το υπολογιζόμενο κατά την παράγραφο 1(β) ποσό θα διατίθεται για την ικανοποίηση των απαιτήσεων αυτών κατά το μέρος που δεν ικανοποιούνται και κατά το μέρος αυτό οι απαιτήσεις αυτές θα κατατάσσονται συμμέτρως με τις μνημονευόμενες στην παράγραφο 1(β) απαιτήσεις.

3. Εν τούτοις, και χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα σχετικά με απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη, όπως αυτά καθορίζονται στην παράγραφο 2, ένα Κράτος Μέλος δύναται να προβλέψει στην εθνική του νομοθεσία ότι οι απαιτήσεις για βλάβη προκληθείσα σε λιμενικά έργα, νηοδόχους πλωτές υδάτινες οδούς ή βοηθήματα ναυσιπλοΐας θα έχουν προτεραιότητα έναντι των απαιτήσεων της παραγράφου 1(β), κατά τα οριζόμενα στη νομοθεσία αυτή.

4. Το όριο της ευθύνης του παρέχοντος υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής, που δεν παρέχει τις υπηρεσίες αυτές από πλοίο ή εκείνου που παρέχει τις υπηρεσίες του αποκλειστικά επί του πλοίου στο οποίο ή σχετικά με το οποίο παρέχει τις υπηρεσίες αυτές, θα υπολογίζονται σύμφωνα με χωρητικότητα 1500 κόρων.

5. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης ως χωρητικότητα του πλοίου λογίζεται η ολική χωρητικότητα, υπολογιζόμενη κατά τους κανόνες καταμετρήσεων που περιέχονται στο Παράρτημα I της Διεθνούς Συμβάσεως περί Καταμετρήσεως των Πλοίων του 1969.

Άρθρο 7. Το όριο της ευθύνης για απαιτήσεις επιβατών

1. Το όριο της ευθύνης του πλοιοκτήτη, για απαιτήσεις που απορρέουν από ένα διακεκριμένο περιστατικό, σχετικά με θάνατο ή σωματική βλάβη επιβατών του πλοίου, θα είναι ένα ποσό 46.666 λογιστικές μονάδες πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των επιβατών που επιτρέπεται να μεταφέρει το πλοίο σύμφωνα με το πιστοποιητικό του, αλλά που δεν μπορεί να υπερβεί τα 25 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.

2. Για τους σκοπούς του Άρθρου αυτού «απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη επιβατών ενός πλοίου» σημαίνει απαιτήσεις που εγείρονται από πρόσωπο μεταφερόμενο επί του πλοίου ή για λογαριασμό του·

(α) δυνάμει συμβάσεως μεταφοράς επιβάτη· ή

(β) το οποίο, με τη συναίνεση του μεταφορέα, συνοδεύει όχημα ή ζώντα ζώα, που καλύπτονται από σύμβαση μεταφοράς αγαθών.

Άρθρο 8. Λογιστική μονάδα

1. Η λογιστική μονάδα, που αναφέρεται στα Άρθρα 6 και 7, είναι το Ειδικό Τραβηκτικό Δικαίωμα, όπως αυτό καθορίζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τα μνημονευόμενα στα Άρθρα 6 και 7 ποσά θα μετατρέπονται στο εθνικό νόμισμα του Κράτους, στο οποίο επιδιώκεται ο περιορισμός, με βάση την ισοτιμία του νομίσματος αυτού κατά την ημερομηνία που συνιστάται το ταμείο περιορισμού της ευθύνης, ικανοποιούνται οι απαιτήσεις ή παρέχεται εγγύηση ισοδύναμη προς ικανοποίηση των απαιτήσεων, κατά το δίκαιο του Κράτους αυτού. Η ισοτιμία εθνικού νομίσματος προς το Ειδικό Τραβηκτικό Δικαίωμα ενός Κράτους Μέρους που είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου θα υπολογίζεται σύμφωνα με την ισχύουσα κατά την ειρημένη ημερομηνία και εφαρμοζόμενη από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο μέθοδο εκτιμήσεως για τη λειτουργία του και τις συναλλαγές του. Η ισοτιμία του εθνικού νομίσματος προς το Ειδικό Τραβηκτικό Δικαίωμα ενός Κράτους Μέρους, που δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου θα υπολογίζεται κατά την καθορισμένη από το Κράτος αυτό μέθοδο.

2. Εν τούτοις, εκείνα τα Κράτη, που δεν είναι μέλη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των οποίων το δίκαιο δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, δύνανται κατά το χρόνο της υπογραφής χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή κατά το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ή οποτεδήποτε αργότερα, να δηλώσουν ότι τα προβλεπόμενα στην παρούσα Σύμβαση όρια περιορισμού της ευθύνης που θα εφαρμόζονται στην επικράτεια τους θα καθορίζονται ως ακολούθως:

(α) αναφορικά με το Άρθρο 6, παράγραφο 1(α), σε ποσό:

- (i) 5 εκατομμυρίων νομισματικών μονάδων για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 500 κόρων·
- (ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, το ακόλουθο ποσό επιπλέον αυτού που μνημονεύεται στο (i):

για κάθε κόρο από 501 έως 3.000 κόρους, 7.500 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο από 3.001 έως 30.000 κόρους, 5.000 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 3.750 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο πέραν των 70.000 κόρων, 2.500 νομισματικές μονάδες.

(β) αναφορικά με το Άρθρο 6, παράγραφος 1(β), σε ποσό

- (i) 2.5 εκατομμυρίων νομισματικών μονάδων για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 500 κόρων·
- (ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας το ακόλουθο ποσό επί πλέον αυτού που αναφέρεται στο (i):

για κάθε κόρο από 501 έως 30.000 κόρους, 2.500 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 1850 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο πέραν των 70.000 κόρων, 1250 νομισματικές μονάδες· και

- (γ) αναφορικά με το Άρθρο 7, παράγραφος 1, σε ποσό 700.000 νομισματικών μονάδων, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των επιβατών που επιτρέπεται να μεταφέρει το πλοίο σύμφωνα με το πιστοποιητικό του, αλλά που δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των 375 εκατομμυρίων νομισματικών μονάδων.

Οι παράγραφοι 2 και 3 του Άρθρου 6 θα εφαρμόζονται αντιστοίχως και επί των υποπαραγράφων (α) και (β) της παραγράφου αυτής.

3. Η νομισματική μονάδα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 αντιστοιχεί σε 65,5 χιλιοστόγραμμα χρυσού καθαρότητας 900 βαθμών. Η μετατροπή των μνημονευομένων στην παράγραφο 2 ποσών σε εθνικό νόμισμα θα γίνεται σύμφωνα με το δικαίωμα του ενδιαφερόμενου Κράτους.

4. Ο υπολογισμός, που αναφέρεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 1, και η μετατροπή, που αναφέρεται στην παράγραφο 3, θα γίνονται κατά τρόπον ώστε να εκφράζονται στο εθνικό νόμισμα του Κράτους Μέλους κατά το δυνατό την ίδια πραγματική αξία για τα μνημονευόμενα στα άρθρα 6 και 7 ποσά, όπως η αξία αυτή εκφράζεται σε λογιστικές μονάδες. Τα Κράτη Μέρη θα ανακοινώνουν στο θεματοφύλακα τη μέθοδο υπολογισμού σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή το αποτέλεσμα της μετατροπής κατά την παράγραφο 3, ανάλογα με την περίπτωση, κατά το χρόνο της υπογραφής χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή κατά το χρόνο της κατάθεσης ενός εκ των μνημονευομένων εις το Άρθρο 16 εγγράφων και οποτεδήποτε υπάρξει αλλαγή στη μέθοδο ή τα αποτελέσματα αυτά.

Άρθρο 9. Σώρευση Απαιτήσεων

1. Τα όρια της ευθύνης, που καθορίζονται κατά τις διατάξεις του Άρθρου 6, εφαρμόζονται για το σύνολο των απαιτήσεων που απορρέουν από ένα διακεκριμένο περιστατικό και στρέφονται:

(α) κατά του προσώπου ή των προσώπων, που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 1 και κατά κάθε άλλου προσώπου για τις πράξεις ή παραλείψεις του οποίου το πρόσωπο αυτό ή τα πρόσωπα αυτά είναι υπεύθυνα· ή

(β) κατά του πλοιοκτήτη πλοίου που παρέχει υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής από το πλοίο αυτό και κατά του παρέχοντος ή των παρεχόντων υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής από το πλοίο αυτό και κατά κάθε άλλου προσώπου, για τις πράξεις ή τις παραλείψεις του οποίου αυτός ή αυτοί είναι υπεύθυνοι· ή

(γ) κατά του παρέχοντος ή των παρεχόντων υπηρεσίες θαλάσσιας αρωγής, που δεν παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές από πλοίο ή τις παρέχουν αποκλειστικά επί του πλοίου στο οποίο ή σχετικά με το οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες και κατά κάθε άλλου

προσώπου, για τις πράξεις ή τις παραλείψεις του οποίου ο παρέχων ή οι παρέχοντες τις υπηρεσίες είναι υπεύθυνοι.

2. Τα όρια της ευθύνης, που καθορίζονται κατά τις διατάξεις του άρθρου 7, εφαρμόζονται για το σύνολο των υποκείμενων εις αυτό απαιτήσεων, που απορρέουν από ένα διακεκριμένο περιστατικό και στρέφονται κατά του προσώπου ή των προσώπων, που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 1 σχετικά με το αναφερόμενο στο άρθρο 7 πλοίο και κατά κάθε άλλου προσώπου, για τις πράξεις ή τις παραλείψεις του οποίου το πρόσωπο ή τα πρόσωπα αυτά είναι υπεύθυνα.

Άρθρο 10. Περιορισμός της ευθύνης χωρίς τη σύσταση ταμείου περιορισμού της ευθύνης

1. Επιτρέπεται η επίκληση του δικαιώματος περιορισμού της ευθύνης έστω και αν δεν έχει συσταθεί ταμείο περιορισμού της ευθύνης, κατά τα οριζόμενα στο Άρθρο 11. Εν τούτοις ένα Κράτος Μέρος δύναται να προβλέπει στην εθνική του νομοθεσία ότι σε περίπτωση που εγείρεται αγωγή ενώπιον των Δικαστηρίων του αναφορικά με απαίτηση υποκείμενη σε περιορισμό, αυτός κατά του οποίου στρέφεται η απαίτηση δύναται να επικαλεσθεί το δικαίωμα προς περιορισμό της ευθύνης μόνον εφόσον έχει συσταθεί ταμείο περιορισμού της ευθύνης κατά τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης ή συνιστάται το ταμείο αυτό κατά το χρόνο της επίκλησης του δικαιώματος.

2. Σε περίπτωση που γίνεται επίκληση του δικαιώματος προς περιορισμό της ευθύνης, θα εφαρμόζονται αντίστοιχα οι διατάξεις του Άρθρου 12.

3. Διαδικαστικά θέματα, που απορρέουν από τις διατάξεις του Άρθρου αυτού, διέπονται από την εθνική νομοθεσία του Κράτους Μέρους, στο οποίο εγείρεται η αγωγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Άρθρο 11. Σύσταση του ταμείου

1. Κάθε πρόσωπο, κατά του οποίου προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι φέρει ευθύνη, δύναται να συστήσει ταμείο περιορισμού της ευθύνης είτε στο Δικαστήριο είτε σε άλλη αρμόδια αρχή του Κράτους Μέρους, στο οποίο λαμβάνονται δικαστικά μέτρα σχετικά με απαιτήσεις, που υπόκεινται σε περιορισμό. Το ταμείο αυτό θα καλύπτει τα προβλεπόμενα στα Άρθρα 6 και 7 ποσά που εφαρμόζονται στις στρεφόμενες κατ' αυτού απαιτήσεις και τόκο επί των ποσών αυτών από της ημέρας που επεσυνέβη το περιστατικό, στο οποίο εδράζεται η ευθύνη, μέχρι της ημέρας της συστάσεως του ταμείου. Το ταμείο που έχει συσταθεί θα διατίθεται αποκλειστικά για την ικανοποίηση απαιτήσεων για τις οποίες δύναται να γίνει επίκληση του δικαιώματος για περιορισμό της ευθύνης.

2. Το ταμείο δύναται να συσταθεί είτε με την κατάθεση του ποσού είτε με την παροχή εγγύησης, που είναι αποδεκτή κατά τη νομοθεσία του Κράτους Μέρους στο οποίο συνιστάται το ταμείο και κρίνεται επαρκής από το Δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή.

3. Ταμείο, που συνιστάται από έναν από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1(α), (β) ή (γ) ή την παράγραφο 2 του Άρθρου 9 ή τον ασφαλιστή του, λογίζεται ότι έχει συσταθεί από όλα τα μνημονευόμενα στην παράγραφο 1(α), (β) ή (γ) ή την παράγραφο 2 πρόσωπα, αντίστοιχα.

Άρθρο 12. Κατανομή του ταμείου

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 1, 2 και 3 του Άρθρου 6 και των διατάξεων του Άρθρου 7, το ταμείο κατανέμεται μεταξύ των δικαιούχων κατ' αναλογία προς τις αποδεδειγμένες απαιτήσεις τους κατά του ταμείου.

2. Εάν, πριν από την κατανομή του ταμείου, ο φέρων την ευθύνη ή ο ασφαλιστής του ικανοποιήσει μία απαίτηση που στρέφεται κατά του ταμείου, αυτός υποκαθίσταται, μέχρι του ποσού που κατέβαλε, στα δικαιώματα που ο αποζημιωθείς θα απολάμβανε δυνάμει της Συμβάσεως αυτής.

3. Το προβλεπόμενο στην παράγραφο 2 δικαίωμα της υποκατάστασης δύναται να ασκηθεί και από πρόσωπα άλλα εκτός από τα μνημονευόμενα στην παράγραφο αυτή, σχετικά με οποιαδήποτε αποζημίωση που τυχόν κατέβαλαν, αλλά μόνον κατά την έκταση που η υποκατάσταση αυτή επιτρέπεται από την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία.

4. Σε περίπτωση που ο φέρων την ευθύνη ή άλλο πρόσωπο αποδείξει ότι δυνατό να υποχρεωθεί, σε μεταγενέστερο χρόνο, να καταβάλει το σύνολο ή μέρος αποζημίωσης για την οποία θα είχε το δικαίωμα της υποκατάστασης δυνάμει των παραγράφων 2 και 3 εάν η αποζημίωση είχε καταβληθεί πριν από την κατανομή του ταμείου, το Δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή του Κράτους Μέρους στο οποίο έχει συσταθεί το ταμείο, δύναται να διατάξει την προσωρινή παρακράτηση ενός επαρκούς ποσού, για να δυνηθεί το πρόσωπο αυτό σε μεταγενέστερο χρόνο να ασκήσει την απαίτηση του κατά του ταμείου.

Άρθρο 13. Αποκλεισμός άλλων αγωγών

1. Πρόσωπο που εγείρει απαίτηση κατά του ταμείου περιορισμού της ευθύνης, που έχει συσταθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 11, αποκλείεται από την άσκηση οποιουδήποτε άλλου δικαιώματος σχετικά με την απαίτηση αυτή κατ' άλλων περιουσιακών στοιχείων του προσώπου από το οποίο ή για λογαριασμό του οποίου έχει συσταθεί το ταμείο.

2. Μετά τη σύσταση ταμείου περιορισμού της ευθύνης κατά τις διατάξεις του άρθρου 11, εάν πλοίο ή άλλο περιουσιακό αγαθό που ανήκει στο πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου έχει συσταθεί το ταμείο κατασχεθεί εντός της δικαιοδοσίας Κράτους Μέρους ή έχει παρασχεθεί εγγύηση για απαίτηση που δύναται να εγερθεί κατά του ταμείου, το Δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή του Κράτους αυτού δύναται να διατάξει άρση της κατάσχεσης ή απόδοση της εγγύησης. Εν τούτοις οφείλει οπωσδήποτε να διατάξει άρση της κατάσχεσης ή απόδοση της εγγύησης, εάν το ταμείο περιορισμού της ευθύνης έχει συσταθεί:

(α) στο λιμένα που έλαβε χώρα το περιστατικό ή, εφ' όσον το περιστατικό αυτό δεν έλαβε χώρα σε λιμένα, στον πρώτο λιμένα που κατέπλευσε μετά το περιστατικό· ή

(β) στο λιμένα αποβίβασης, προκειμένου περί απαιτήσεων για θάνατο ή σωματική βλάβη· ή

(γ) στο λιμένα της εκφόρτωσης, προκειμένου περί αβαρίας του φορτίου· ή

(δ) στο Κράτος όπου έλαβε χώρα ή κατάσχεση.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται μόνον εφ' όσον αυτός που έχει την απαίτηση δύναται να την εγείρει κατά του ταμείου περιορισμού της ευθύνης ενώπιον του Δικαστηρίου που διαχειρίζεται το ταμείο και το ταμείο είναι πράγματι διαθέσιμο και ελεύθερα μεταβιβάσιμο σχετικά με την απαίτηση αυτή.

Άρθρο 14. Εφαρμοστέο δίκαιο

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου, οι κανόνες που αφορούν στη σύσταση και την κατανομή του ταμείου περιορισμού της ευθύνης καθώς και οι συναφείς με αυτή διαδικαστικοί κανόνες, διέπονται από το δίκαιο του Κράτους Μέρους στο οποίο έχει συσταθεί το ταμείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 15

1. Η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση που ένα από τα μνημονευόμενα στο Άρθρο 1 πρόσωπα επιδιώκει περιορισμό της ευθύνης ενώπιον Δικαστηρίου Κράτους Μέρους ή επιδιώκει άρση της κατάσχεσης πλοίου ή άλλου περιουσιακού αγαθού ή την απόδοση παρασχεθείσας εγγύησης εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου αυτού· εν τούτοις κάθε Κράτος Μέρος δύναται να αποκλείσει, εξ ολοκλήρου ή μερικώς, από την εφαρμογή της Συμβάσεως αυτής οποιοδήποτε πρόσωπο εκ των μνημονευομένων στο Άρθρο 1, το οποίο κατά το χρόνο επίκλησης των διατάξεων της Συμβάσεως ενώπιον των Δικαστηρίων του Κράτους αυτού δεν έχει τη συνήθη διαμονή του ή την έδρα των επιχειρήσεων του σε Κράτος Μέρος ή οποιοδήποτε πλοίο σχετικά με το οποίο επιδιώκεται περιορισμός της ευθύνης ή άρση της κατάσχεσης, το οποίο κατά τον ειρημένο χρόνο δεν φέρει τη σημαία Κράτους Μέρους.

2. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να ρυθμίσει με ειδικές διατάξεις της εθνικής του νομοθεσίας το σύστημα περιορισμού της ευθύνης που θα εφαρμόζεται σε σκάφη τα οποία:

(α) κατά το δίκαιο του Κράτους αυτού προορίζονται για εσωτερική ναυσιπλοΐα·

(β) έχουν χωρητικότητα μικρότερη των 300 κόρων·

Ένα Κράτος Μέρος, που κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει η παράγραφος αυτή, θα ενημερώνει το θεματοφύλακα για τα όρια της ευθύνης που έχουν καθοριστεί στην εθνική του νομοθεσία ή για το γεγονός πως δεν έχουν καθοριστεί τέτοια όρια.

3. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να ρυθμίσει με ειδικές διατάξεις της εθνικής του νομοθεσίας το σύστημα περιορισμού της ευθύνης που θα εφαρμόζεται σε απαιτήσεις που εγείρονται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν εμπλέκονται με οποιοδήποτε τρόπο τα συμφέροντα προσώπων που φέρουν την υπηκοότητα άλλων Κρατών Μερών.

4. Τα Δικαστήρια ενός Κράτους Μέρους δεν θα εφαρμόζουν την παρούσα Σύμβαση επί πλοίων, που έχουν κατασκευασθεί ή μετασκευασθεί και απασχολούνται σε εργασίες εξόρυξης·

(α) Εάν το Κράτος αυτό έχει καθιερώσει στην εθνική του νομοθεσία υψηλότερο όριο ευθύνης από το προβλεπόμενο στο Άρθρο 6· ή

(β) εάν το Κράτος αυτό μετέχει σε διεθνή σύμβαση, που ρυθμίζει το σύστημα ευθύνης σχετικά με τέτοια πλοία.

Σε περίπτωση που εφαρμόζεται η υποπαράγραφος (α) το Κράτος Μέρος αυτό θα ενημερώνει αναλόγως το θεματοφύλακα.

5. Η παρούσα Σύμβαση δεν θα εφαρμόζεται:

(α) σε αερόστρωμνα σκάφη·

(β) σε πλωτές εξέδρες που έχουν κατασκευασθεί για το σκοπό έρευνας ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων του βυθού ή του υπεδάφους του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16. Υπογραφή, επικύρωση και Προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη στην έδρα του Διακυβερνητικού Ναυτιλιακού Συμβουλευτικού Οργανισμού (που στο εξής θα αναφέρεται ως ο Οργανισμός) από την 1^η Φεβρουαρίου 1977 έως την 31^η Δεκεμβρίου 1977 και κατόπιν θα παραμείνει ανοικτή για προσχώρηση.

2. Όλα τα Κράτη δύνανται να καταστούν μέρη της Συμβάσεως αυτής με:

(α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση· ή

(β) υπογραφή υποκείμενη σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση και επακόλουθη επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση· ή

(γ) προσχώρηση.

3. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση θα πραγματοποιείται με την κατάθεση του οικείου τυπικού εγγράφου στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού (που στο εξής θα αναφέρεται ως ο Γενικός Γραμματέας).

Άρθρο 17. Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της παρόδου ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία δώδεκα Κράτη είτε την έχουν υπογράψει χωρίς επιφύλαξη ως προ την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση είτε έχουν καταθέσει τα οικεία έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για ένα Κράτος που καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ή υπογράφει χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, αναφορικά με την παρούσα Σύμβαση μετά την ημερομηνία κατά την οποία ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις για έναρξη της ισχύος της αλλά πριν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος, η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση ή η υπογραφή χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, θα καθίσταται ενεργός κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της Συμβάσεως ή κατά την πρώτη ημέρα του

μήνα που έπεται της παρόδου ενενήντα ημερών από την ημερομηνία της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου, εάν αυτή η ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

3. Για κάθε Κράτος που καθίσταται Μέρος της παρούσας Σύμβασης μεταγενέστερα, η Σύμβαση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της παρόδου ενενήντα ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το Κράτος αυτό κατέθεσε το οικείο έγγραφο.

4. Σε ότι αφορά τις σχέσεις μεταξύ Κρατών που επικυρώνουν, αποδέχονται ή εγκρίνουν την παρούσα Σύμβαση ή προσχωρούν εις αυτή η Σύμβαση αυτή θα αντικαταστήσει και θα καταργήσει τη Διεθνή Σύμβαση περί του Περιορισμού της Ευθύνης των Πλοιοκτητών Θαλασσοπλοούντων Πλοίων, που έγινε στις Βρυξέλλες τη 10^η Οκτωβρίου 1957 και τη Διεθνή Σύμβαση περί της Ενοποιήσεως Ορισμένων Κανόνων σχετικά με τον Περιορισμό της Ευθύνης των Πλοιοκτητών Θαλασσοπλοούντων Πλοίων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες την 25^η Αυγούστου 1924.

Άρθρο 18. Επιφυλάξεις

1. Κάθε Κράτος δύναται κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να επιφυλάξει το δικαίωμα να αποκλείσει την εφαρμογή του Άρθρου 2, παράγραφος 1(δ) και (ε). Άλλη επιφύλαξη επί των ουσιαστικών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης δεν γίνεται αποδεκτή.

2. Οι επιφυλάξεις που διατυπώνονται κατά το χρόνο της υπογραφής υπόκεινται σε επιβεβαίωση κατά την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

3. Κράτος, που έχει διατυπώσει επιφύλαξη στην παρούσα Σύμβαση, δύναται να την άρει οποτεδήποτε με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα. Η άρση της επιφύλαξης θα ισχύει από την ημερομηνία λήψεως της σχετικής γνωστοποίησης. Εάν η γνωστοποίηση ορίζει ότι η άρση της επιφύλαξης θα ισχύει από την καθοριζόμενη στη γνωστοποίηση ημερομηνία και η ημερομηνία αυτή είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας λήψεως της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα, η άρση της επιφύλαξης θα ισχύει από τη μεταγενέστερη ημερομηνία.

Άρθρο 19. Καταγγελία

1. Η παρούσα Σύμβαση δύναται να καταγγελθεί από ένα Κράτος Μέρος οποτεδήποτε μετά την παρέλευση ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για το Κράτος αυτό.

2. Η καταγγελία ενεργείται με την κατάθεση σχετικού εγγράφου στο Γενικό Γραμματέα.

3. Η καταγγελία καθίσταται ενεργός την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της παρόδου ενός έτους από την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου ή της παρόδου μεγαλύτερης περιόδου, που καθορίζεται στο έγγραφο της καταγγελίας.

Άρθρο 20. Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Διάσκεψη για το σκοπό αναθεώρησης ή τροποποίησης της παρούσας Σύμβασης δύναται να συγκληθεί από τον Οργανισμό.

2. Ο Οργανισμός οφείλει να συγκαλεί Διάσκεψη των Κρατών Μερών της παρούσης Σύμβασης για αναθεώρηση ή τροποποίηση της κατ' αίτηση του ενός τρίτου τουλάχιστον των Μερών.

3. Μετά την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ τροποποίηση της παρούσας Σύμβασης, το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης που κατατίθεται λογίζεται ότι αναφέρεται στη Σύμβαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε, εκτός εάν στο έγγραφο εκφράζεται πρόθεση περί του εναντίου.

Άρθρο 21. Αναθεώρηση των ποσών περιορισμού και της λογιστικής ή νομισματικής μονάδας

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 20, Διάσκεψη μόνο για το σκοπό μεταβολής των ποσών που καθορίζονται στα Άρθρα 6 και 7 και στο Άρθρο 8, παράγραφος 2, ή για το σκοπό αντικατάστασης της μιας ή και των δύο μονάδων που ορίζονται στο Άρθρο 8, παράγραφος 1 και 2 με άλλες μονάδες, θα συγκαλείται από τον Οργανισμό σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του Άρθρου αυτού. Μεταβολή των ποσών θα γίνεται μόνο λόγω σημαντικής μεταβολής της πραγματικής τους αξίας.

2. Ο Οργανισμός οφείλει να συγκαλεί τέτοια Διάσκεψη κατ' αίτηση το ενός τετάρτου τουλάχιστον των Κρατών Μερών.

3. Η απόφαση προς μεταβολή των ποσών ή αντικατάσταση των μονάδων από άλλες μονάδες υπολογισμού θα λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των Κρατών Μερών που παρίστανται και ψηφίζουν στη Διάσκεψη αυτή.

4. Κάθε Κράτος, που καταθέτει το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση, μετά την έναρξη της ισχύος μιας τροποποίησης, θα εφαρμόζει τη Σύμβαση όπως αυτή τροποποιήθηκε.

Άρθρο 22. Θεματοφύλακας

1. Η παρούσα Σύμβαση θα κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα.

2. Ο Γενικός Γραμματέας:

(α) θα διαβιβάζει επικυρωμένα ακριβή αντίγραφα της παρούσας Σύμβασης προς όλα τα Κράτη που κλήθηκαν να μετάσχουν στη Διάσκεψη για τον περιορισμό της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις και προς όλα τα Κράτη που προσχωρούν στην παρούσα Σύμβαση·

(β) θα ενημερώνει όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση για:

(i) κάθε νέα υπογραφή και κάθε κατάθεση εγγράφου και κάθε επιφύλαξη μαζί με τη σχετική ημερομηνία·

(ii) την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας Σύμβασης ή οποιασδήποτε τροποποίησης της·

(iii) κάθε καταγγελία της παρούσας Σύμβασης και τη ημερομηνία που αυτή τίθεται σε ισχύ·

(iv) κάθε τροποποίηση που έχει υιοθετηθεί σύμφωνα με τα Άρθρα 20 ή 21·

(v) κάθε κοινοποίηση που γίνεται δυνάμει οποιουδήποτε Άρθρου της παρούσας Σύμβασης.

3. Με την έναρξη της ισχύος της παρούσας Σύμβασης ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών προς καταχώριση και δημοσίευση σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 23. Γλώσσες

Η παρούσα Σύμβαση καταρτίστηκε σε ένα και μόνο, εξ ίσου αυθεντικό, πρωτότυπο κείμενο στην Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ τη 19^η Νοεμβρίου του έτους 1976.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ 1996 ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΓΙΑ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 1976

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ πως είναι επιθυμητή η τροποποίηση της Σύμβασης περί Περιορισμού της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις του 1976 που έγινε στο Λονδίνο τη 19^η Νοεμβρίου 1976, με σκοπό να προβλέπονται αυξημένα ποσά αποζημίωσης και να καθιερωθεί μια απλουστευμένη διαδικασία αναθεώρησης των ποσών περιορισμού της ευθύνης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Για σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου:

1. «Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση περί Περιορισμού της Ευθύνης για Ναυτικές Απαιτήσεις του 1976.
2. «Οργανισμός» σημαίνει το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.
3. «Γενικός Γραμματέας» σημαίνει το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

Άρθρο 2

Η παράγραφος (α) του Άρθρου 3 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

(α) επί απαιτήσεων για θαλάσσια αραγή, συμπεριλαμβανομένης, όπου εφαρμόζεται, οποιασδήποτε απαιτήσης για ειδική αποζημίωση με βάση το Άρθρο 14 της Διεθνούς Σύμβασης για τη Θαλάσσια Αραγή του 1989, όπως τροποποιήθηκε, ή συνεισφοράς σε γενική αβάρια·

Άρθρο 3

Η παράγραφος 1 του Άρθρου 6 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Τα όρια της ευθύνης για απαιτήσεις άλλες από τις μνημονευόμενες στο Άρθρο 7, που απορρέουν από ένα διακεκριμένο περιστατικό, υπολογίζονται ως ακολούθως:

(α) αναφορικά με απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη:

- (i) 2 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 2000 κόρους·
- (ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, το ακόλουθο ποσό επιπλέον αυτού που μνημονεύεται στο (i):

για κάθε κόρο από 2.001 έως 30.000 κόρους, 800 λογιστικές μονάδες·

για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 600 λογιστικές μονάδες· και

για κάθε κόρο πέραν των 70.000 κόρων, 400 λογιστικές μονάδες·

- (β) αναφορικά με οποιαδήποτε άλλη απαίτηση,
- (i) 1 εκατομμύριο λογιστικές μονάδες για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 2,000 κόρους·
 - (ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας το ακόλουθο ποσό επιπλέον αυτού που αναφέρεται στο (i):
- για κάθε κόρο από 2,001 έως 30.000 κόρους, 400 λογιστικές μονάδες·
- για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 300 λογιστικές μονάδες·
- για κάθε κόρο πέραν των 70.000 κόρων, 200 λογιστικές μονάδες.

Άρθρο 4

Η παράγραφος 1 του Άρθρου 7 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Το όριο της ευθύνης του πλοιοκτήτη, για απαιτήσεις που απορρέουν από ένα διακεκριμένο περιστατικό, σχετικά με θάνατο ή σωματική βλάβη επιβατών του πλοίου, θα είναι ένα ποσό 175,000 λογιστικές μονάδες πολλαπλασιαζόμενο επί του αριθμού των επιβατών που επιτρέπεται να μεταφέρει το πλοίο σύμφωνα με το πιστοποιητικό του.

Άρθρο 5

Η παράγραφος 2 του Άρθρου 8 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

2. Εν τούτοις, εκείνα τα Κράτη, που δεν είναι μέλη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των οποίων το δίκαιο δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, δύνανται κατά το χρόνο της υπογραφής χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή κατά το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ή οποτεδήποτε αργότερα, να δηλώσουν ότι τα προβλεπόμενα στην παρούσα Σύμβαση όρια περιορισμού της ευθύνης που θα εφαρμόζονται στην επικράτεια τους θα καθορίζονται ως ακολούθως:

- (α) αναφορικά με το Άρθρο 6, παράγραφος 1(α), σε ποσό:
 - (i) 30 εκατομμυρίων νομισματικών μονάδων για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 12,000 κόρων·
 - (ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας, το ακόλουθο ποσό επιπλέον αυτού που μνημονεύεται στο (i):

για κάθε κόρο από 2,001 έως 30.000 κόρους, 12.000 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 9.000 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο πέραν των 70.000 κόρων, 6.000 νομισματικές μονάδες· και

- (β) αναφορικά με το Άρθρο 6, παράγραφος 1(β), σε ποσό:
 - (i) 15 εκατομμυρίων νομισματικών μονάδων για πλοίο χωρητικότητας μέχρι 2,000 κόρων·

(ii) για πλοίο μεγαλύτερης χωρητικότητας το ακόλουθο ποσό επί πλέον αυτού που αναφέρεται στο (i):

για κάθε κόρο από 2.001 έως 30.000 κόρους, 6.000 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο από 30.001 έως 70.000 κόρους, 4.500 νομισματικές μονάδες·

για κάθε κόρο πέραν των 70.000 κόρων, 3.000 νομισματικές μονάδες· και

(γ) αναφορικά με το Άρθρο 7, παράγραφος 1, σε ποσό 2.625.000 νομισματικών μονάδων, πολλαπλασιαζόμενο επί του αριθμού των επιβατών που επιτρέπεται να μεταφέρει το πλοίο σύμφωνα με το πιστοποιητικό του.

Οι παράγραφοι 2 και 3 του Άρθρου 6 θα εφαρμόζονται αντιστοίχως και επί των υποπαραγράφων (α) και (β) της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 6

Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως παράγραφος 3bis στο Άρθρο 15 της Σύμβασης:

3bis. Ανεξάρτητα από τα όρια ευθύνης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του Άρθρου 7, κάθε Κράτος Μέρος δύναται να ρυθμίσει με ειδικές διατάξεις της εθνικής του νομοθεσίας το σύστημα περιορισμού της ευθύνης που θα εφαρμόζεται σε απαιτήσεις για θάνατο ή σωματική βλάβη επιβατών πλοίου, νοουμένου ότι τα όρια ευθύνης δεν θα είναι χαμηλότερα αυτών που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του Άρθρου 7. Ένα Κράτος Μέρος, που κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει η παράγραφος αυτή, θα ενημερώνει το Γενικό Γραμματέα για τα όρια της ευθύνης που έχουν καθοριστεί στην εθνική του νομοθεσία ή για το γεγονός πως δεν έχουν καθοριστεί τέτοια όρια.

Άρθρο 7

Η παράγραφος 1 του Άρθρου 18 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1. Κάθε Κράτος δύναται κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να επιφυλάξει το δικαίωμα:

(α) να αποκλείσει την εφαρμογή του Άρθρου 2, παράγραφοι 1(δ) και (ε)·

(β) να εξαίρесси απαιτήσεις για ζημία που εμπίπτουν στις πρόνοιες της Διεθνούς Σύμβασης περί Αστικής Ευθύνης και Αποζημίωσης για Ζημία σε Σχέση με την Θαλάσσια Μεταφορά Επικίνδυνων και Επιβλαβών Ουσιών του 1996 ή οποιασδήποτε τροποποίησης ή πρωτοκόλλου αυτής.

Άλλη επιφύλαξη επί των ουσιαστικών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης δεν γίνεται αποδεκτή.

Άρθρο 8. Τροποποίηση των ορίων

1. Κατ' αίτηση τουλάχιστον του ενός δευτέρου των Κρατών Μελών του παρόντος Πρωτοκόλλου, αλλά σε καμία περίπτωση λιγότερων από έξι, κάθε πρόταση για τροποποίηση των ορίων που καθορίζονται στο Άρθρο 6, παράγραφος 1, Άρθρο 7, παράγραφος 1 και Άρθρο 8, παράγραφος 2 της Σύμβασης όπως τροποποιείται με το παρόν Πρωτόκολλο θα

διαβιβάζεται από το Γενικό Γραμματέα σε όλα τα Μέλη του Οργανισμού και σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Κάθε τροποποίηση που προτείνεται και διαβιβάζεται όπως πιο πάνω, θα κατατίθεται στην Νομική Επιτροπή του Οργανισμού (Νομική Επιτροπή) για εξέταση εντός τουλάχιστον έξι μηνών από της διαβίβασής της.

3. Όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη στη Σύμβαση όπως τροποποιείται με το παρόν Πρωτόκολλο, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι Μέλη του Οργανισμού, νομιμοποιούνται να συμμετάσχουν στις διαδικασίες της Επιτροπής Νομικών για εξέταση και υιοθέτηση των τροποποιήσεων.

4. Οι τροποποιήσεις θα υιοθετούνται με πλειοψηφία δύο τρίτων των Συμβαλλομένων Κρατών στη Σύμβαση όπως τροποποιείται με το παρόν Πρωτόκολλο που παρίστανται και ψηφίζουν στη Νομική Επιτροπή που επεκτείνεται όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ένα δεύτερο των Συμβαλλομένων Κρατών στη Σύμβαση όπως τροποποιείται με το παρόν Πρωτόκολλο, παρίσταται στη ψηφοφορία.

5. Όταν ενεργεί επί πρότασης για τροποποίηση των ορίων, η Νομική Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε από προηγούμενα περιστατικά και ειδικότερα, τα ποσά των ζημιών που προέκυψαν από αυτά, οποιεσδήποτε αλλαγές στις νομισματικές αξίες και τις συνέπειες που θα έχει η προτεινόμενη τροποποίηση στα έξοδα ασφάλισης.

6. (α) Καμία τροποποίηση των ορίων δυνάμει του παρόντος Άρθρου δεν θα εξετάζεται σε χρόνο λιγότερο των πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία το Πρωτόκολλο τίθεται ανοικτό για υπογραφή ή από την ημερομηνία που τέθηκε σε ισχύ προηγούμενη τροποποίηση δυνάμει του παρόντος Άρθρου.

(β) Κανένα όριο δεν αυξάνεται ούτως ώστε να υπερβαίνει το ποσό που αντιστοιχεί στο όριο που καθορίζεται από τη Σύμβαση όπως τροποποιείται με το παρόν Πρωτόκολλο αυξανόμενο ετησίως κατά 6 τοις εκατό και υπολογιζόμενο επί αυξητικής βάσεως όχι ενωρίτερα από την παρέλευση πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία το Πρωτόκολλο άνοιξε για υπογραφή.

(γ) Κανένα όριο δεν αυξάνεται ούτως ώστε να υπερβαίνει το ποσό που αντιστοιχεί στο όριο που καθορίζεται από τη Σύμβαση, όπως τροποποιείται με το παρόν Πρωτόκολλο, πολλαπλασιαζόμενο επί τρία.

7. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου 4 θα κοινοποιείται από τον Οργανισμό προς όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Μετά την παρέλευση οκτώ μηνών από της ημερομηνίας τέτοιας κοινοποιήσεως, η τροποποίηση θα θεωρείται πως αποδεκτή, εκτός εάν μεταξύ της περιόδου αυτής τουλάχιστον το ένα τέταρτο των Κρατών που ήταν Συμβαλλόμενα Κράτη κατά την υιοθέτηση της τροποποίησης, ενημερώσουν το Γενικό Γραμματέα πως δεν αποδέχονται την τροποποίηση στην περίπτωση αυτή η τροποποίηση απορρίπτεται και δεν έχει κανένα αποτέλεσμα.

8. Τροποποίηση που θεωρείται αποδεκτή κατά τις διατάξεις της παραγράφου 7 τίθεται σε ισχύ οκτώ μήνες μετά την αποδοχή της.

9. Όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεσμεύονται από την τροποποίηση, εκτός εάν καταγγείλουν το Πρωτόκολλο κατά τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του Άρθρου 12 τουλάχιστον 6

μήνες προτού η τροποποίηση τεθεί σε ισχύ. Τέτοια καταγγελία τίθεται σε ισχύ κατά την έναρξη της ισχύος της τροποποίησης.

10. Όταν μια τροποποίηση έχει υιοθετηθεί αλλά η οκτάμηνη περίοδος για την αποδοχή της δεν έχει εκπνεύσει, ένα Κράτος που γίνεται Συμβαλλόμενο Κράτος κατά την περίοδο αυτή θα δεσμεύεται από την τροποποίηση εφόσον αυτή τεθεί σε ισχύ. Κράτος που γίνεται Συμβαλλόμενο Κράτος μετά την περίοδο αυτή, δεσμεύεται από την τροποποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 7. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, ένα Κράτος δεσμεύεται από μια τροποποίηση όταν αυτή τεθεί σε ισχύ, ή όταν το Πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ για το Κράτος αυτό, εάν το τελευταίο γίνει σε μεταγενέστερο στάδιο.

Άρθρο 9

1. Μεταξύ των Μερών του παρόντος Πρωτοκόλλου, η Σύμβαση και το Πρωτόκολλο θα διαβάζονται και θα ερμηνεύονται μαζί ως ένα.

2. Κράτος που είναι Μέρος στο παρόν Πρωτόκολλο αλλά όχι στη Σύμβαση θα δεσμεύεται από τις πρόνοιες της Σύμβασης όπως τροποποιούνται με το Πρωτόκολλο σε σχέση με Συμβαλλόμενα Κράτη σε αυτό, αλλά θα δεσμεύονται μόνο από τις πρόνοιες της Σύμβασης σε σχέση με Κράτη που είναι Συμβαλλόμενα μόνο στη Σύμβαση.

3. Η Σύμβαση, όπως τροποποιείται με το παρόν Πρωτόκολλο εφαρμόζεται, μόνο σε σχέση με απαιτήσεις που προκύπτουν από περιστατικά που επεσυμβαίνουν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου για κάθε Κράτος.

4. Τίποτα στο παρόν Πρωτόκολλο δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις Κράτους που είναι Μέρος τόσο στη Σύμβαση όσο και στο Πρωτόκολλο σε σχέση με Κράτος που είναι Μέρος στη Σύμβαση αλλά όχι στο παρόν Πρωτόκολλο.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 10. Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Το παρόν Πρωτόκολλο θα είναι ανοικτό για υπογραφή στη Διεύθυνση του Οργανισμού από την 1^η Οκτωβρίου 1996 έως την 30^η Σεπτεμβρίου 1997 προς όλα τα Κράτη.

Κάθε Κράτος δύναται να εκφράσει την συγκατάθεση του να δεσμεύεται από το Πρωτόκολλο με:

- (α) Υπογραφή άνευ επιφυλάξεων αναφορικά με την επικύρωση, αποδοχή και έγκριση·
- (β) υπογραφή με επιφυλάξεις αναφορικά με την επικύρωση, αποδοχή και έγκριση ακολούθως της επικύρωσης, αποδοχής και έγκρισης· ή
- (γ) προσχώρηση.

3. Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση πραγματοποιείται με την κατάθεση σχετικού εγγράφου με τον Γενικό Γραμματέα.

4. Έγγραφο για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση που κατατίθεται μετά την έναρξη ισχύος τροποποίησης στη Σύμβαση όπως τροποποιείται με το Πρωτόκολλο, θεωρείται πως εφαρμόζεται στη Σύμβαση όπως τροποποιείται, όπως τροποποιήθηκε από τέτοια τροποποίηση.

Άρθρο 11. Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία 10 Κράτη εκφράσουν τη συγκατάθεση τους να δεσμεύονται από αυτό.

2. Για κάθε Κράτος που εκφράζει τη συγκατάθεση του να δεσμεύεται από το Πρωτόκολλο μετά την πλήρωση των προϋποθέσεων που τίθενται στην παράγραφο 1 για την έναρξη ισχύος, το Πρωτόκολλο αυτό τίθεται σε ισχύ ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία που εκφράζεται η συγκατάθεση αυτή.

Άρθρο 12. Καταγγελία

1. Το παρόν Πρωτόκολλο δύναται να καταγγελθεί από ένα Κράτος Μέρος οποτεδήποτε μετά την παρέλευση ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ για το Κράτος αυτό.

2. Η καταγγελία ενεργείται με την κατάθεση σχετικού εγγράφου στο Γενικό Γραμματέα.

3. Η καταγγελία καθίσταται ενεργός μετά την πάροδο δώδεκα μηνών ή την πάροδο μεγαλύτερης περιόδου, που καθορίζεται στο έγγραφο της καταγγελίας από την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου καταγγελίας.

4. Μεταξύ των Κρατών Μελών στο παρόν Πρωτόκολλο, καταγγελία από ένα από αυτά της Σύμβασης σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 19 αυτής δεν θα ερμηνεύεται ως καταγγελία της Σύμβασης όπως τροποποιείται με το Πρωτόκολλο.

Άρθρο 13. Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Διάσκεψη για το σκοπό αναθεώρησης ή τροποποίησης του παρόντος Πρωτοκόλλου δύναται να συγκληθεί από τον Οργανισμό.

2. Ο Οργανισμός οφείλει να συγκαλεί Διάσκεψη των Κρατών Μερών του παρόντος Πρωτοκόλλου για αναθεώρηση ή τροποποίηση της, κατ' αίτηση του ενός τρίτου τουλάχιστον των Μερών.

Άρθρο 14. Θεματοφύλακας

1. Το παρόν Πρωτόκολλο και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις αυτού δυνάμει του Άρθρου 8 θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα.

2. Ο Γενικός Γραμματέας θα:

(α) ενημερώνει όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση για:

(i) κάθε νέα υπογραφή και κάθε κατάθεση εγγράφου και κάθε επιφύλαξη μαζί με τη σχετική ημερομηνία·

(ii) κάθε δήλωση και επικοινωνία δυνάμει του Άρθρου 8, παράγραφος 2 της Σύμβασης όπως τροποποιείται με το Πρωτόκολλο και του Άρθρου 8, παράγραφος 4 της Σύμβασης·

(iii) την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου·

(iv) κάθε πρόταση για τροποποίηση των ορίων που πραγματοποιείται κατά τις πρόνοιες του Άρθρου 8, παράγραφος 1·

(v) κάθε τροποποίηση που έχει υιοθετηθεί σύμφωνα με το Άρθρο 8, παράγραφος 4 της Σύμβασης·

(vi) κάθε τροποποίηση που θεωρείται πως έχει υιοθετηθεί σύμφωνα με το Άρθρο 8, παράγραφος 7, μαζί με την ημερομηνία έναρξης της ισχύος τέτοιας τροποποίησης σύμφωνα με τις παραγράφους 8 και 9 του αναφερόμενου Άρθρου·

(vii) κάθε κατάθεση εγγράφου καταγγελίας της παρόντος Πρωτοκόλλου μαζί με την ημερομηνία κατάθεσης του και έναρξης της ισχύος του.

(β) διαβιβάζει επικυρωμένα πιστά αντίγραφα του παρόντος Πρωτοκόλλου προς όλα τα Κράτη που υπέγραψαν το Πρωτόκολλο και προς όλα τα Κράτη που προσχωρούν στην παρούσα Σύμβαση·

2. Με την έναρξη της ισχύος ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο του παρόντος Πρωτοκόλλου στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών προς καταχώριση και δημοσίευση σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 15. Γλώσσες

Η παρούσα Σύμβαση καταρτίστηκε σε ένα και μόνο, εξ ίσου αυθεντικό, πρωτότυπο κείμενο στην Αραβική, Κινεζική, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ στις 2 Μαΐου του 1996.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.